

Boros Imre: A mi homokozónk…

2012 szeptember 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nemrég megbízást kaptam a családtagjaimtól, hogy szerezzek be homokot az unokáim homokozójába. Saját gyermekeim kiskorúsága idején ez nem volt gond, csak fel kellett keresni a legközelebbi épít?anyag-telepet. Ilyen volt több is településenként.

Legtöbbször pénzt sem fogadtak el néhány zsák homokért, mert a papírok kiállítása többe került volna, mint maga a tekintélyes súlyú homokszállítmány. Hála az id?közben internacionalizált piacnak, ma ez már távolról sem ilyen egyszer?. Tudjuk, hogy még a ’90-es évek elején a kavics- és homoklel?helyeket is privatizálták, ami, mint általában a privatizáció, nem jelentett mást, mint hogy külföldi tulajdonba kerültek. A rutin most cserben hagyott, ilyen épít?anyagot forgalmazó telepek ma már nincsenek, vagy ha vannak is, szigorúan külföldi kezekben. Kikötöttem tehát én is az egyik ilyen multióriás épít?anyagokat forgalmazó telepén, a város szélén. Itt végre ráleltem a céltárgyra, a homokra. Szép, piros m?anyag zsákocskákba volt csomagolva, huszonöt kilónként.

Német Spielsand (játszóhomok) felirattal, el?állítási és csomagolási helyként német nyelvterületet megjelölve. Huszonöt kilónként 625 forintért. Dühöngtem, de b?nös gondolataim is támadtak. Vajon a fejére ejtette a bába azt, aki a homokot a csomagolás megjelölt helyér?l, azaz 650 kilométerr?l ideszállítatta tonna/kilométerenként mintegy húsz forint fuvarköltségen? Vagy inkább a csomagolóanyag utazott csak ide, és valakik gyorsan beléjük lapátoltak huszonöt kiló homokot az eladótért?l néhány kilométerre? Vagy még a zacskók is itt készültek spielsandos feliratokkal?

Kérdéseimre az áruk unión belüli szabad áramlásának szigora terít sötét leplet, éspedig örökre. Maga a kérdés feltevése sem számít politikai értelemben korrektnek! Hivatalosan hülyének lenni, az nálunk mindig politikailag korrekt dolog. Másik közelmúltbeli kalandom mobiltelefon-készülékkel történt. Mi sem természetesebb, mint hogy ezeket tudatosan úgy gyártják, hogy két-három éven belül valami garantáltan eltörjön bennük. Addigra a modell már ?sréginek számít, javítása egy vagyon, inkább vegyünk új készüléket! Ez még a kisebb baj. Kell azonban tölt?

is. Mi sem természetesebb, mint hogy csak a legritkább esetben passzol a régi készülék tölt?je az újba. Egy múzeumra való tölt? hever a legtöbb háztartásban. Legutóbbi mobilkalandom még ezen is túltett. Véletlenül egy utamra elfelejtettem tölt?t vinni, és lemerült a készülékem. Vendéglátóm vigasztalt, hogy márkaazonos a készülékük, tehát nem lehet gond, majd töltök az övékkel. Tévedtünk mindketten, mert a tölt? kizárólag egyetlen típushoz használható.

Végezetül a sok pénzlehúzó kereskedelmi trükk közül ki kell emelnem a gépkocsi-csomagtartók esetét. Ahány kocsimárka, legalább annyiszor változnak, de legtöbbször még modellenként is. Ha valaki három-négy évenként kénytelen kocsit cserélni, mert hivatásszer?en hajtja a járm?vét, a rendszerváltás óta akár hét-nyolc használaton kívüli tet?csomagtartó is felgy?lhetett a garázsában, darabonként több tízezer forintért. A hóláncok garmadájáról már nincs is kedvem szólni. Csak egy kérdésem maradt: mit is jelent a kib?vült európai méret? szabad piac? Csak azt, hogy a kereskedelem arról szól, miként kell a vásárlót pazarló költekezésbe belezavarni? Esetleg szólhatna azért némi szabályozásról is, hogy kötelezzék a cégeket sok m?szaki cikk ésszer? szabványosítására. Vajon mivel vannak az EU f?biztosai és f?igazgatói elfoglalva? Fogyasztókat véd? ügyekkel, vagy inkább a pénzhatalom titkos találkáit járják szorgalmasan?
Boros Imre - magyarhirlap.hu

Ajánló